

תפ (נתניה) 60387-09-23 - מדינת ישראל נ' אביתר בן שלום

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 60387-09-23 מדינת ישראל נ' בן שלום
ואח'

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

אגף מכס ומע"מ - מע"מ נתניה

נגד

הנאשמים: 1. אביתר בן שלום

2. טרייטן גלובל בע"מ - ח"פ 515370013

3. אמנטופ בע"מ - ח"פ 514158088

4. אפק א.ר.מ.ע. בע"מ - ח"פ 513732222

בשם המאשימה:

בשם הנאשם 1: עו"ד יוסי חמצני בשמו של עו"ד שלומי קלימיאן

גזר דין

1. ביום 22.5.24 הודו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום. הדיון נדחה על מנת לאפשר להם להסיר את מחדליהם, וככל שכך ייעשה, לפנות למאשימה בבקשה להמיר את כתב האישום בקנס מינהלי. הדיונים נדחו מספר פעמים, אלא שהמחדלים הוסרו באופן מצומצם בלבד. בדיון מיום 10.6.25 הורשעו הנאשמים, והדיון נדחה לקבלת חו"ד הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם 1, ובהמשך בשל נסיבות אישיות של ב"כ הצדדים. ביום 16.12.25 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

2. כתב האישום מחזיק שני אישומים. ברקע - הנאשמות 2-4 (להלן: הנאשמות) הן חברות פרטיות הרשומות כשותפות תחת השותפות טרייטן גלובל כעוסק מורשה לצורך חוק מס ערך מוסף,

תשל"ו-1975 (להלן: חוק מע"מ). במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם 1 (להלן: הנאשם) מנהלן הפעיל של הנאשמות. אישום מס' 1: הנאשמים הגישו במועד 6 דו"חות תקופתיים בתקופות המס 12/22, 1/23, 2/23, 4/23, 6/23 ו-7/23 ללא צירוף תשלום כנדרש, בסכום מס כולל 365,230 ₪. בגין אישום זה הורשעו הנאשמים בביצוע 6 עבירות של הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדו"ח התקופתי עם הגשתו, לפי סעיפים 118 ו-88(א) לחוק מע"מ, בצירוף תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו-1976. אישום מס' 2: הנאשמים לא הגישו במועד 2 דו"חות תקופתיים בתקופות המס 3/23 ו-5/23 ולא צירפו את תשלום המס. תקופת האיחור בהגשת הדו"חות היא 32 ימים ו-31 ימים בהתאמה, וסכום המס לתשלום בסך 271,956 ₪. בגין אישום זה הורשעו הנאשמים בביצוע 2 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ.

3. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם, ועוצמת הפגיעה בהתחשב בהיקף העבירות. הנאשמים הסירו חלק קטן מהמחדל בסך 61,768 ₪. היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע את מתחמי הענישה לנאשם בגין האישום הראשון בין 2-4 חודשי מאסר בפועל ובגין האישום השני בין 4-9 חודשי מאסר בפועל וקנס בשווי 5-10 אחוז מהמחדל. הוגש פירוט קנסות מינהליים שהוטלו על הנאשמים (עת/1), מהם ביקשה המאשימה ללמוד, כי אין המדובר במעידה יחידה של הנאשמים, כי אם בשיטת עבודה. ב"כ הנאשם התנגד להגשת הקנסות המינהליים, ובהשלמת טיעון הפנתה ב"כ המאשימה לאסמכתאות לתמיכה בבקשתה. לטענת ב"כ המאשימה, במצב דברים רגיל ראוי היה לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל וקנס בשיעור 8% מהמחדל, אך בהתחשב בהשפעת המלחמה עתרה להסתפק ב-8 חודשי מאסר בפועל בלבד, מאסר על-תנאי, קנס בשיעור 6% מהמחדל והתחייבות. על הנאשמות ביקשה לגזור קנס והתחייבות.

4. בפתח הדיון העיד מטעם ההגנה מר איציק לוי, סמנכ"ל הכספים בנאשמות. לדבריו, משבר הקורונה פגע קשות בנאשמות, אשר פעלו עד אותה עת בשיעורי צמיחה גבוהים. ביום 1.8.23 הגישו הנאשמות בקשה לחדלות פירעון, וכחודשיים ומחצה לאחר מכן ניתן פסק הדין. מלחמת "חרבות ברזל" שפרצה במקביל גרמה לנאשמות להפסדים עצומים, בפרט בהתחשב במיקום המפעל בשדרות, דבר שנעשה מתוך ציונות ורצון לספק עבודה לתושבי הפריפריה. כתוצאה מהנזק שנגרם להן, הגישה הנאשמת 4 ביום 3.11.25 תביעת פיצויים למס רכוש בסך כ-8.3 מיליון ₪ (ענ/1), ואמורה לקבל תוך 60 ימים מקדמה בשיעור 60%. כן העיד על מאמציהן של הנאשמות להסיר את המחדל, בין השאר בפנייה לרשות המסים בגין כספים שזו חבה להן, מבלי שצורפו אסמכתאות בהקשר זה.

ב"כ הנאשם הגיש טיעונו בכתב והשלימם על-פה. הוא הרחיב באשר לנסיבות ביצוע העבירות, על רקע משבר הקורונה. לדבריו, הנאשם גייס את כל הונו האישי כדי להסדר את תשלום החובות, אך הדבר איפשר אך לצמצמם. הוא הפנה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקש לקבוע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין מאסר בדרך של עבודות שירות, בתוספת מרכיבים נלווים. הנאשם אדם נורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות, אשר קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה כנה. נסקרו נתוני החיוביים, לרבות שירותו הצבאי הסדיר ובמילואים במשך שנים רבות, במהלכו נטל חלק בפעילות מבצעית ענפה; תרומתו למדינה ולחברה בעיסוקיו השונים, ושירותם הצבאי המשמעותי של ילדיו. כן

פורטו השפעות מלחמת "חרבות ברזל" על הנאשמים, והערכה של סכומי הפיצויים המגיעים להם ושל יתרות זכות אצל פקיד השומה, מתוכם ישולמו חובותיהם מושא כתב האישום. ב"כ הנאשמים ביקש להעדיף בעניינו של הנאשם את שיקולי השיקום, ולגזר את עונשו בתחתית המתחם. לנאשם חובות אישיים בסך כ-600,000 ₪, בגינם ראוי להתייחס אליו כאל מי שנתון במצב של חדלות פירעון (לא הוצגו אסמכתאות). בשים לב לכך ביקש לגזור עליו קנס מתון.

הנאשם הביע צער על הסיטואציה אליה נקלע, שכתוצאה ממנה מצא עצמו נאשם בפלילים. לדבריו, כל חייו ביקש לתרום לחברה, אלא שנקלע לקשיים כלכליים מהם טרם הצליח להיחלץ. לטענתו, נותר חסר כל ברמה האישית, ואף בודד במערכה, בשל מצב רפואי קשה בו נתון שותפו לבעלות בנאשמות. לדבריו, ככל שייאלץ להיעדר מעבודתו כתוצאה מריצוי העונש שיוטל עליו, הדבר עלול להביא לקריסתן של הנאשמות, וכתוצאה מכך לא ניתן יהיה לסלק את חובותיהן העומדים בבסיס כתב האישום. באישור בית המשפט הוסיף הנאשם מספר דברים בדלתיים סגורות באשר לנסיבותיו האישיות.

5. הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם - זכותה של המדינה לנהל באופן יעיל את מערכת גביית המס, וכנגזרת מכך, פגיעה בכלכלת המשק והציבור בכללותו, ופגיעה בשיוויון בין נישומים. הנאשמים הסירו את המחדלים באופן חלקי בלבד, בתשלום סך של 61,788 ₪. הסרת מחדלים, כידוע, איננה מייתרת את הצורך בענישה שתהלום את חומרת העבירות, אך מהווה משום שיקול לקולה, אלא שבעניינו הוסר מחדל בשיעור כ-10% בלבד מסך קרן המס.

6. ב"כ הצדדים הגישו פסיקה להמחשת מדיניות הענישה ולתמיכה בטיעוניהם. למען הזהירות, לא הסתפקתי בכך, ובחנתי באופן עצמאי את מדיניות הענישה. אפנה לפסקי הדין שלהלן, בכפוף להבדלים בנסיבות:

(-) רע"פ 841/20 מוסא אלדין נ' מדינת ישראל (4.2.20). המבקש הורשע בהתאם להודאתו ב-7 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, שכתוצאה מהן לא שולם מס בסך כ-115,000 ₪. בית משפט השלום דחה את בקשתו להימנע מהרשעה, קבע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בין 5,000-20,000 ₪, וגזר על המבקש 8 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 8,000 ₪, ועל החברה שבניהולו קנס בסך 2,000 ₪. ערעורו של המבקש על ההרשעה לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

(-) רע"פ 4576/19 אמיר אבו שמאלה נ' מדינת ישראל-רשות המיסים (10.7.19). המבקש הורשע בהתאם להודאתו ב-17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. בית משפט השלום קבע את מתחם העונש בין 2-12 חודשי מאסר וקנס בין 7,000-30,000 ₪, וגזר על המבקש 100 ימי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 15,000 ₪. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

(-) רע"פ 6371/14 אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל (28.10.14). הוגש בידי ב"כ המאשימה. המבקש הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 12 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. בית משפט השלום הדגיש, במסגרת השיקולים לחומרה, את אי הסרת המחדלים, חרף דחיות חוזרות שניתנו לשם כך, ואת העובדה שהמבקש לא הציג נתונים המאפשרים לעמוד על סכום המס שנגרע מקופת המדינה. המבקש נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי וקנס בסך 10,000 ₪, והחברה שבניהולו נדונה לקנס בסך 1,000 ₪. ערעורו של המבקש נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

(-) עפ"ג (מרכז-לוד) 51920-12-14 אשר מוסקוביץ נ' מע"מ רמלה (15.3.15). המערערים הורשעו בהתאם להודאתם ב-7 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. הם נדונו בבית משפט השלום ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס בסך 9,000 ₪ (כל אחד). ערעורם לבית המשפט המחוזי התמקד בטענתם כי הסירו את המחדלים. בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפלה שגגה בגזר דינו של בית משפט השלום, אך לנוכח הסרת המחדלים מצא לקצר מתקופת המאסר בפועל (בעבודות שירות) ל-2 חודשי מאסר לכל אחד מהמערערים.

(-) עפ"ג (מרכז-לוד) 24214-12-14 שטרן אוזן נ' מדינת ישראל (10.2.15). המערער הורשע בהתאם להודאתו באי הגשת 11 דו"חות במועד - במהלך כשלוש שנים. בית משפט השלום גזר על המערער 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות ומאסר על-תנאי. בית המשפט המחוזי נתן דעתו לסכום המס הכולל הגלום בדו"חות - כ-50,000 ₪, שאיננו גבוה יחסית לכמות הדו"חות, וכן לנסיבותיו האישיות של המערער - שהוכרז כפושט רגל בעודו מפרנס את בנו הקטין. עונש המאסר בפועל קוצר והועמד על 3 חודשים בעבודות שירות.

7. בהתחשב בהיקפי העבירות; בפרק הזמן הקצר יחסית של עיכוב בהגשת הדו"חות; בסכומי המס; בהסרה מזערית של המחדלים; ובמדיניות הענישה - אני קובע את מתחם העונש בין 2-10 חודשי מאסר בפועל, וקנס בין 7,000-20,000 ₪. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, אך מנגד הן עליו והן על הנאשמות הוטלו עד היום 44 קנסות מינהליים (ע"ת/1). כולם שולמו אמנם, אך מלמדים על כך שאין זו הפעם הראשונה בה הנאשמים פועלים בניגוד לדיני המס, ולמרבה הצער, התנהלותם זו חוזרת על עצמה. בהקשר זה, טענת ההגנה, כי המאשימה אינה רשאית להגיש קנסות מינהליים כחלק מראיותיה לעונש, דינה להידחות. ראו סעיף 187(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, וכן רע"פ 6371/14 אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל (28.10.14). אין עילה לחרוג מהמתחמים - לקולה או לחומרה. בקביעת העונש המתאים לנאשמים זקפתי לטובתם את הודייתם במיוחד להם בשלב מוקדם של ההליך. ההגנה טענה למאמצים מרובים להסיר את המחדלים, אך האסמכתאות שהגישה אינן מספקות. מנגד, נתוניו הטובים של הנאשם, כפי שהובאו מפיו שלו ומאת בא כוחו, בשילוב האופן בו פועל הנאשם במאמץ לאפשר המשך קיומו של העסק, אשר נועד לספק פרנסה לתושבי הפריפריה - אלו יעמדו לטובת הנאשם בעת צרה ומצוקה. אשר לנאשמות - ההגנה טענה כי אינן פעילות, אך לא המציאה אסמכתא לכך. ב"כ המאשימה בהשלמת טיעון הבהירה כי תיק השותפות עודנו פעיל, ומוגשים בו דו"חות המלמדים על פעילות בהיקף מצומצם.

8. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. על הנאשם - 3 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות ב"ויצו נתניה", בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 13.8.25. הנאשם יתייצב ביום 19.4.26 בשעה 8:00 במשרדי הממונה.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. על הנאשם - 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על חוק מע"מ "מסוג עוון או פשע".

ג. הנאשם ישא בקנס בסך 9,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הנאשמות תישאנה בקנס בסך 7,000 ₪ כל אחת. הקנסות ישולמו ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.3.26 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.

ד. כל אחד מהנאשמים ייתן התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה על חוק מע"מ. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

ניתן לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

· כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il;

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000;

· במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ו, 13 ינואר 2026, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.